

Amelias Vänner plusgiro 4146312-6 / bankgiro 356-1529

Nyhetsbrev juni 2011

Kära Ameliavänner!

Vi har fått sorgliga nyheter från Sakhumzi. Deras älskade Ursula finns inte mer.

Hon blev bara 42 år och innan hon som 13 åring kom under Amelias vingar hade hon ett mycket svårt liv utan några anhöriga. Hon blev ett av Amelias barn och med tiden hennes högra hand och den som senare skulle kunna ta över efter Amelia. Hon var älskad av alla för sin omtänksamhet, värme och glada sätt och för många av barnen var hon, vid sidan av Amelia, en Mama som stod för trygghet.

Förtvivlan och chocken är stor då allt var så oväntat. Ursula mådde utmärkt dagen innan då hon glatt vinkade adjö för att åka till sin egen bostad, där hon för tillfället hade två av de äldre barnen boende (då detta innebar lägre kostnad för resan till skolan).

När de på morgonen inte kunde väcka henne ringde man på ambulans men hennes liv gick inte att rädda. Man vet ännu inte dödsorsaken.

Stackars Amelia som inte bara miste ett barn utan också sin bästa vän och stöd. Dessutom fick hon berätta för barnen vad som hänt och sedan ordna med begravning. Den blev mycket vacker och alla från Sakhumzi samt många, många andra kom för att ta farväl och för att se Ursula en sista gång. Traditionen är att ha öppen kista och det gjorde det kanske lättare för barnen att ta in det faktum att hon verkligen lämnat dem. För många var det andra gången de fick ta farväl på detta sätt då en pojke dog för några år sedan.

Många av barnen har sedan Ursula flyttade ut från Sakhumzi fått bo hos henne när avlastning behövts eller när de längtat efter lite lugn. Särskilt tonåringarna älskade att få några dagar hos Ursula.

Hon lämnar ett stort tomrum efter sig och vi kan inte göra sorgen mindre men Helena kom med förslaget att vi skulle göra en insamling till Ursulas minne och låta Amelia bestämma på vilket sätt vi kan hedra henne.

Ursula hade många sysslor på Sakhumzi. Hon kom tidigt varje morgon och hjälpt till så att alla fick frukost och att skolbarnen kom i tid till skolan. Det var hon som körde Amelia till affärer, sjukhus etc dessutom körde hon barn till skolan och hämtade mat och gåvor. Hon var den som hämtade och körde hem besökare trots de fyra milen in till Kapstaden. Inte minst vi fick uppleva detta när vi var där. Men bara hon och Garcia hade körkort. Utan bil skulle tillvaron här bli ännu svårare. Bilar är väsentligt när man bor som de gör och behövs för nästan allting.

Det vore naturligtvis en dröm om vi kunde få ihop till en ny bil "Ursulas bil" men för det behöver vi mycket pengar. Vad som också behövs är fler som har körkort.

I februari sände vi pengar till Lungas och Anathis resterande lektioner men tyvärr gick en del av dessa pengar till begravningen så vi måste se till att dessa två snarast får sina körkort.

Amelia har säkert många förslag så vad vi kan göra är att försöka göra summan så stor som möjligt. Vi vet redan att Amelias vänner är generösa men kanske vi alla kan fråga släktingar, vänner och arbetskamrater om de vill ge ett bidrag till Ursulas minnesfond. Jag bifogar ett dokument som man kan skicka vidare. Bidraget går som vanligt till Amelias Vänner plusgiro 4146312-6 eller bankgiro 356-1529. Skriv: Ursulas minnesfond.

Det har varit många stora förändringar på Sakhumzi under kort tid och man undrar hur barnen mår efter allt som hänt. Enligt Amelia talar man mycket med varandra och gråter, minns och kramas. Och glädjande nog tycks satellithemmen fungera bra.

Men som om det inte var tillräckligt svårt redan så är vintern nu verkligen här och med den förkylningarna och kylan.

Vi är oroliga över hur Amelia skall klara sig både fysiskt och psykiskt men hon har lovat att gå till doktorn och att inte överanstränga sig. Hon säger att ungdomarna sköter det dagliga arbetet mycket bra och det är en god stämning mellan dem, men saknaden efter Ursula är förstas stor.

Vi tackar Soroptimisterna i Råda för deras generösa gåva på 4000 kr. Den kom mycket lägligt eftersom Andiles skolavgift är på just den summan och skall betalas i juli.

Jag bifogar verksamhetsberättelsen för 2010 och för de som är intresserade finns det möjlighet att få protokollet från årsmötet.

En riktigt glad midsommar önskar styrelsen/Barbro